

1533 metais iš vienos bažnyčios buvo pavogta komuninė su konsekruotomis Ostijomis. Vagys jas išmetė lauke. Nepaisant smarkios pūgos, po kelių dienų atrastos Ostijos buvo stebuklingai išlikusios sveikos. Stebuklą lydėję gausūs išgijimai ir gilus liaudies pamaldumas vis dėlto nepajėgė apsaugoti šių Ostijų nuo šventvagiško išniekinimo.

Vitražas, vaizduojantis stebuklą

Einant į pabaigą 1532 metų gruodžio mėnesiui vagys įsibrovė į Marselio prie Bovezi parapijos bažnyčią ir pavogė vertingą sidabrinę komuninę, kurioje buvo konsekruotų Ostijų. Vagys jomis atsikratė paslėpdami po akmeniu prie pagrindinės gatvės. Sausio 1 d. p. Jean Moucque ėjo ta gatve ir jo dėmesį patraukė gatvės pakrašty stūksąs didelis akmuo. Siautė pūga, bet jis nebuvo apsnigtas. Vyras pakėlė akmenį ir didžiai nustebo po juo radęs sveikas Ostijas. Jis tuoj pat pranešė kunigui Prothais, parapijos klebonui, kuris, lydimas minios tikinčiųjų, parnešė jas į bažnyčią. Jų atradimo vietoje buvo pastatytas kryžius, o vėliau, rūpinantis gausių piligrimų poreikiais, ir Šventųjų Ostijų koplyčia. Joje Viešpats padarė

daugybę išgydymo stebuklų. Istorikas Pierre Louvet kai kuriuos jų aprašė Bovė vyskupijos istorijoje: "Histoire & Antiquités du diocese de Beauvais".

Nuostabiausia išgijimo

istorija – visiškai pasveiko kunigas Jacque Sauvage, paralyžiuotas ir nebylys. Kitas atvejis – vienas ponas iš Autreche, nuo gimimo buvęs aklas, atgavo regėjimą. Nepaisydamas visų stebuklingųjų Dievo malonių, Beauvais grafas, vyskupas Odet de Coligny 1561 metais tapo kalvinistu ir vedė Elzbieta iš Hauteville. Prieš viešai išsižadėdamas savo tikėjimo, stebuklingai išsilaikusias Ostijas jis liepė konsumuoti.

Šventųjų Ostijų koplyčia stovi iki šių dienų. Sausio 2 d. joje kasmet aukojamos iškilmingos Šv. Mišios 1533 metų stebuklo atminimui.